FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 247 **Any XXI** **MARÇ, 2007**

BONA PARTICIPACIÓ DELS MARIANDOS AL GRAN PRIX MALLORCA

CAPARROTS A LA RUA ESCOLAR

ANÀREM D'EXCURSIÓ A LA FINCA DE GALATZÓ

Sumari

Editorial i sumari 2
Convocatòria de l'Assemblea General 3
Sus Mallorca 3
El dia 15 tingué lloc la Rua Escolar.... 4
Inauguració de Sa Comuna 5
Activitats del mes de març 5
Sa Xerradeta amb Kika Mas Cloquell 6
VII diada del Caçador i II mostra de Cuina de Caça 11
Bullit de Notícies 12
Demografia. Telèfons d'interès 14
El temps. Horaris del tren i bus 15
Poemes i gloses 15
Ses Passadores 16
La Biblioteca Informa 16
Era notícia a Fent Carrerany fa 20 anys 17
Fotos antigues 17
Qui dies passa... 18
Maria al Mallorca Prix 2007 20
Carrerany Esportiu 23
Excursió a la finca de Galatzó 24
La propera, al Teix 24

FOTOGRAFIES:
Magí Ferriol
Joan Gelabert
Miquel Morey
Joan Gual
Josep Gual
Pedro Vanrell
Eulari Ferriol
Francisca Maria Capó

EDITORIAL

A les pàgines interiors de la revista trobareu una notícia que ha estat el gran tema de conversa aquest passat mes de febrer i que a hores d'ara ha ocasionat un alt grau de nerviosisme i inquietud entre els veïnats del nostre poble. Ens referim al seguit de robatoris que han tengut com a escenari el poble i algunes cases de fora vila. Aquesta successió de robatoris allò que han aconseguit, sobretot, i al marge del mal fet i dels bens sostrets, és crear un sentiment de por i inquietud que s'ha apoderat de molta gent. La gent desconfia de qualsevol persona que veu i que no coneix i això és perillós, molt perillós. Abans que passi alguna desgràcia, convé posar-hi remei. Els robatoris s'han produït tant de dia com de nit i això ha creat aquesta sensació de temor permanent de què parlàvem abans.

Dèiem que s'ha d'anar amb compte a l'hora de designar culpables i s'han d'evitar senyalar persones concretes o col·lectius determinats, si un no n'està segur. Allò que sí s'ha d'exigir és més control i vigilància i una major coordinació de les forces que han de vigilar la seguretat de la gent i dels seus bens.

La segona notícia fa referència a una manifestació i als objectius que persegueix. Per al proper dissabte dia 17 de març hi ha convocada a Palma una manifestació que té com a objectiu fer un toc d'atenció sobre el ritme de destrucció que s'està duent a terme a Mallorca. Un territori tan fràgil i limitat com és el nostre no ha d'estar sotmès permanentment als interessos especulatius d'una classe política i econòmica que l'únic que cerca és omplir-se les butxaques sense pensar gens en el futur. Identificar progrés amb construcció no és una postura massa intel·ligent a més de ser absolutament insolidària i sense tenir en compte tot el que significa el consum irracional del territori. La qualitat de vida no són més cotxes, més carreteres, més embussos, més contaminació, més consum d'aigua, més necessitat d'energia, més massificació, etc. La manifestació, tal i com diuen els convocants no va contra ningú, sinó que és un toc d'atenció als futurs governants d'questa terra, per tal que marquin unes polítiques de consum del territori més racionals, més equilibrades, més assenyades i que no hipotequin el futur.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Obra Cultural Balear, Ajuntament de Maria de la Salut, Societat de Caçadors Sa Guàtlera, Eulari Ferriol, Àngeles Toro, Margalida Font Bunyola, Francisca Maria Capó Gelabert

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques Gelabert
Sa Pobla

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

Lloc Web:
www.telefonica.net/web2//fentcarrerany
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.cat

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

SUS, MALLORCA!

La nostra llengua i la nostra cultura, estan en perill. Cal més que mai la mobilització de tots els mallorquins i mallorquines, vénguin d'on vénguin, per demanar a les institucions públiques responsables d'impulsar el procés de normalització lingüística que compleixin amb les seves obligacions. Cal que el mateix poble que ha sortit al carrer en el passat per reivindicar que som comunitat històrica i per demanar un decret de mínims ho torni a fer ara. La dignitat de ser qui som ens reclama novament una acció clara i rotunda.

És el moment de fer un sus per Mallorca. D'aconseguir que Mallorca faci una passa més a favor de la seva llengua, de la seva cultura i del seu autogovern. D'afirmar-nos una vegada més en la defensa del patrimoni col·lectiu. De tornar a sortir al carrer per respondre les actituds que menyspreen i consideren secundària i prescindible la llengua i la identitat que ens llegaren els nostres avantpassats. I més ara que celebram els cent anys del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana i vint del Segon. En aquests instants hem de dir com mossèn Antoni M. Alcover el 13 d'octubre de 1906 en la inauguració del Primer Congrés, que: "*Sí, som amadors de la llengua catalana. Sí, l'estimam la nostra llengua amb tota la nostra ànima*. [...] *La volem honrada dels propis, respectada dels estranys, lliure de tot esclavatge*". Per això, hem de fer valer els nostres drets d'un racó a l'altre de Mallorca, d'un poble a un altre, d'un barri a un altre.

Perquè estimam la nostra llengua demanam la derogació del Decret Fiol, que representa un atac a la normalitat del català a l'ensenyament.

Perquè estimam la nostra llengua reclamam el compliment íntegre de la Llei de Normalització Lingüística, aprovada per unanimitat pel Parlament de les Illes Balears. Reclamam a les institucions que reconsiderin i rectifiquin les mesures preses contra l'idioma propi de les Balears i que retornin al consens en matèria de llengua i de cultura.

La Mallorca actual està formada per persones vengudes dels cinc continents, que tenen dret a conèixer la llengua catalana. Perquè estimam Mallorca demanam a les institucions que promoguin una autèntica política de gestió de la diversitat, que parteixi de la promoció de la nostra llengua com a

vehicle d'entrada i estada en la societat mallorquina.

Perquè estimam la nostra llengua demanam al conjunt de la societat que faci servir arreu, amb la família, amb els amics, a la feina, al lleure, la llengua catalana, l'idioma propi de Mallorca.

Perquè estimam la nostra cultura demanam a les institucions que protegeixin el patrimoni arqueològic i arquitectònic que forma part de la nostra memòria col·lectiva. La seva desaparició seria una pèrdua irreparable per als ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra.

Perquè estimam Mallorca reclamam el nostre dret al ple autogovern.

I ara cridau amb nosaltres 1, 2, 3... SUS

EL DIA 15 TINGUÉ LLOC LA RUA ESCOLAR

El dijous Llarder, el passat dia 15 de febrer, i amb un sol esplendorós, tingué lloc la rueta escolar, que partí de les dues escoles, la de dalt i la de baix, per arribar a la Plaça des Pou, on al·lots, pares i mestres gaudiren d'un horabaixa de desfresses i festa.

Com sempre, l'Associació de Pares i Mares se'n cuidà del berenar típic d'aquestes dates, ensaïmades amb tallades i del refresc; l'animació, a càrrec del grup d'Esplai, anà a càrrec de l'Ajuntament.

Aquesta festa, així com passen els anys, s'ha convertit amb la més participada dels darrers dies, perquè el cap de setmana poques disfresses s'hi veuen pel poble, si no és en alguna festa privada d'algun pub.

INAUGURACIÓ DE L'ÀREA RECREATIVA DE SA COMUNA

El passat dia 13 de febrer, la inauguració de l'àrea recreativa de Sa Comuna, fou tot una festa. S'hi desplaçaren tots els al·lots de l'escola així com molts altres veïnats del poble, sobre tot gent major.

Aquest espai ocupa uns 3200 metres quadrats i s'ha arreglat dotant-lo de taules, bancs i fogons per poder-hi fer activitats de temps lliure. La Conselleria de Medi Ambient ha corregut amb les despeses que han ascendit a uns 40.000 euros.

Allà s'hi desplaçaren el batle, Antoni Mulet, i altres regidors de l'ajuntament de Maria així com també la directora general de Biodiversitat, Joana Xamena, el gerent d'Ibanat, Miquel Sintes i la nova batlessa de Santa Margalida, Aina Rodríguez. Després dels parlaments es procedí a la sembra de diverses alzines, apadrinades per diferents grups del poble i també pels diferents cursos escolars.

Una torrada de botifarrons i llangonissa serví per recuperar les forces dels qui s'hi havien desplaçat a peu i per mantenir les forces dels qui no les havien gastades.

ACTIVITATS DEL MES DE MARÇ A MARIA

Divendres dia 2 de març.
Conferència sobre reptes socials.
"Consum responsable"
a càrrec de Jaume Mateu Lladó.
Lloc: Local Tercer Edat.
Patrocina L'Obra Social de la Fundació "La Caixa".

Divendres dia 9 de març.
Conferència sobre reptes socials.
"Gaudir la Jubilació"
a càrrec de Carmel Bonnín i Cortés.
Lloc: Local Tercera Edat.
Patrocina L'Obra Social de la Fundació "La Caixa".

Divendres dia 16 de març.
Tallers Socials
Xerojardineria
a càrrec de Monserrat Barceló Roig-
Lloc: Local Tercera Edat.
Patrocina L'Obra Social de la Fundació "La Caixa".

Diumenge dia 18 de març
Campionat d'Espanya de trial per a clàssiques
Lloc: Plaça de's Pou.
Organitza : Cop de Gas
Patrocina : Ajuntament Maria de la Salut
IBATUR

Dissabte dia 31 de març.
Teatre amb l'obra
"Ballam un conte"
a càrrec d'Aina Compte
Lloc: Local Ca Ses Monges.
Patrocina L'Obra Social de la Fundació "La Caixa".

SA XERRADETA AMB...

Aquests mes hem fet la xerradeta amb una al·lota jove, nascuda a Maria l'any 1975 i que hi va viure els seus primers anys al carrer Nou, a dalt de cal seu padrí Pere Mas, al primer pis. Ella és na Kika Mas Cloquell, filla de n'Esteve Mas, i que es dedica a la medicina holística. Ja fa un temps ens visità per donar-nos a conèixer la seva activitat i per extensió als veïnats de Maria, posant una publicitat a *Fent Carrerany*. Ja parlàrem de fer una xerradeta per ampliar els nostres coneixements sobre aquests aspectes de la medicina natural tan desconeguts per la majoria de gent de la societat actual.

La conversa la feim al *Restaurant Bogavante* del Port d'Alcúdia, propietat del seu pare i que du la seva germana major. Mentre esperam que ens facin una paelleta, na Kika, amb molt d'entusiasme, ens comença a parlar dels seus inicis molt lligats a diferents viatges. Quan ens adonam que la gravadora està mal connectada i que ens hem perdut els detalls dels primers quinze minuts de conversa. Na Kika ens comenta que no valia la pena posar-se nerviosa i que en els primers moments s'hi havia posat, en veure la gravadora.

Fent Carrerany: Kika, comencem parlant de la teva infantesa i estudis.
Kika: Bé, vaig néixer a Maria i hi vaig viure fins que vaig fer sisè de Primària. Llavors vaig acabar l'EGB a la Puresa d'Inca. El batxiller el vaig fer també a Inca, a Sant Francesc i el COU, a Palma, a Sant Lluís Gonzaga.

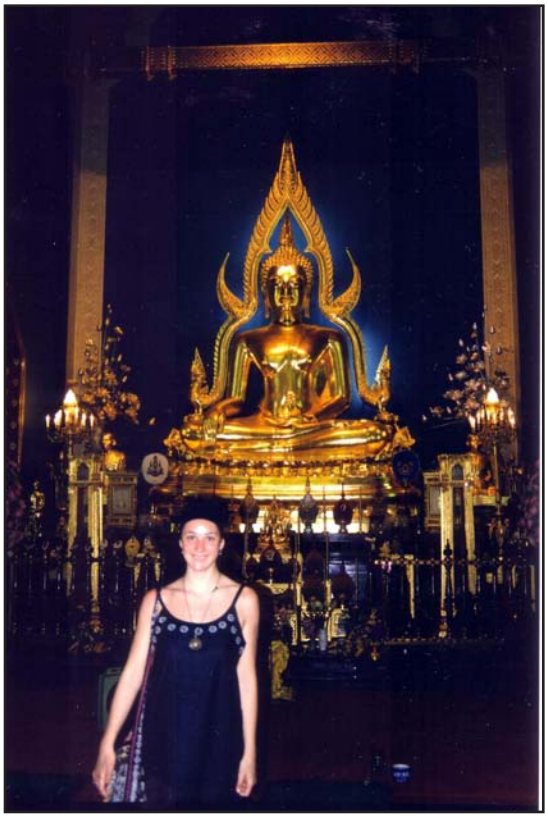

Na Kika a Tailàndia

KIKA MAS CLOQUELL, PRACTICANT DE LA MEDICINA HOLÍSTICA

FC: Què recordes de quan vivies a Maria?
Kika: M'agrada molt Maria perquè és un poble. Can Picafort és molt diferent. A Maria estàs asseguda a la camilla, llavors entra una dona i es posen a parlar, et duu unes taronges... Aquest ambient era molt agradable. Llavors quan anava a escola a vegades em fugava el temps de pati per anar a berenar a ca'ls padrins. De companyes record na Margalida Julià, n'Antònia, una morena.

FC: Parla'ns dels teus viatges.
Kika: Jo sempre he tingut alguns llocs dins el cap i no he aturat fins que he aconseguit anar-hi. Per exemple vaig anar a Tailàndia, el primer viatge que vaig fer. Jo era vegetariana, practicava el budisme, ioga, i volia conèixer el país i la seva religió; i tot l'ambient em va entusiasmar tant que m'hi vaig casar seguint els seus ritus. Vaig telefonar als meus pares i els vaig dir: "Me cas". "Estàs boja" em digueren. Però jo vaig trobar aquell ambient meravellós i ho vaig fer. El ritual utilitza dues corones de

Cadena 88
FERRETERIA GARAU

S´Abeurador, 10	Tl 971 52 34 75	07450-SANTA MARGALIDA
Isabel Garau, 27	Tl 971 85 06 37	07458-CA´N PICAFORT
Son Negre, 14	Tl 971 52 55 43	07519-MARIA DE LA SALUT

- Material Elèctric
- Pintures
- Servei de Mescles (10.000 colors al moment)
- Còpies de Claus
- Bricolatge
- Eines
- Jardinería i Fontaneria
- Regadiu
- Articles per a la Llar
- Vestuari i Seguretat Laboral

fils unides i una dona anava traduint tot el que havíem de fer. No vaig haver de fer res per descasar-me ja que aquells ritus aquí no són vàlids. Un altre dels somnis que tenia era anar a l'Índia. Per això vaig vendre el meu cotxe i me'n vaig anar quatre mesos allà. Vaig fer els cursos de Reiki.

FC: El Reiki ja forma part de la teva formació professional?

Kika: Al començament no sabia que era això, però ho vaig provar i vaig veure que em va donar bons resultats i vaig continuar. Vaig estudiar tres anys de Naturopatia a Palma. Després Homeospagíria, dos anys, Reflexologia, tot això a part dels estudis oficials que he anat fent per formar-me. He anat cercant qualcú més evolucionat, qualcú que m'anàs guiant, que sabés més cosetes, coses profundes. Com que no trobava ningú, em vaig començar a frustrar, però abans d'anar a Argentina, el meu nóvio, que era argentí, em va dir: "Totes les coses que vols conèixer, que t'interessin, apunta-les (duc un diari de tots els meus viatges) i et presentaré un senyor que en sap molt d'aquestes coses". Jo vaig començar a veure el cel obert i a començar-me a il·lusionar un altre cop. Me'l va presentar com un "tio" seu, però,... el xoc de sentiments fou molt gran. Jo no sabia que me passava! Vaig començar a suar i a suar! Em va dir si volia anar al bany i jo sí, sí!!. Des d'aquell moment he anat a veure'l cada any i d'ell he après moltes coses.

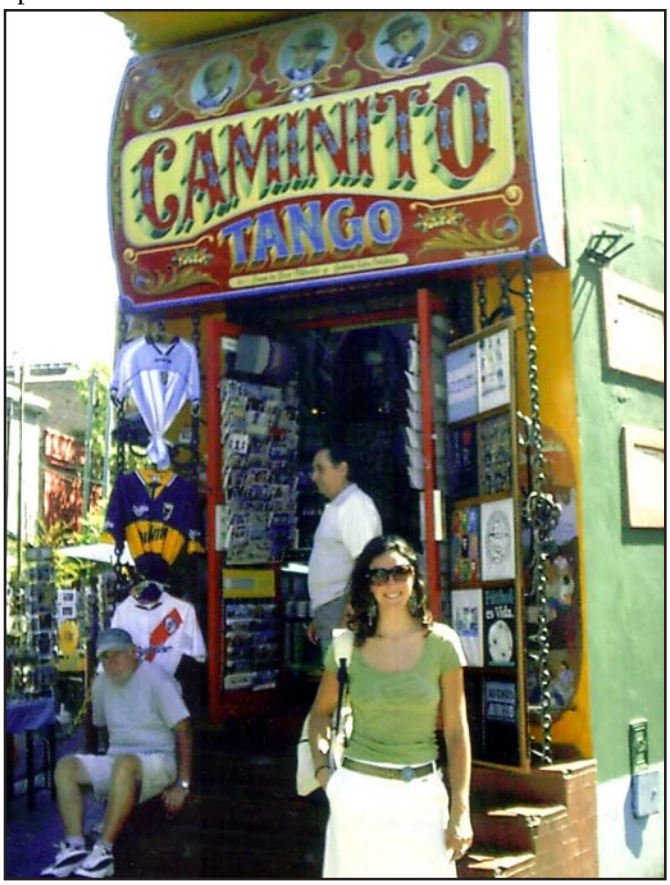

En un dels seus viatges a Argentina

FC: Podries explicar aquest vocabulari ja que és desconegut per la majoria de la gent.

Kika: Sí, el Reiki és una tècnica holística que aconsegueix una harmonització de l'organisme (físic, mental i energètic) a través de l'Energia Vital Universal i s'aconsegueix amb la imposició de mans del terapeuta. És una tècnica natural que no malmet el cos de cap manera, no crea addicció, no té efectes secundaris, utilitza l'energia de vida que està present en tot ésser viu. Es treballen els set punts principals o rodes d'energies anomenades xacres. S'aconsegueix una activació i desbloqueig d'aquests punts. El reiki aporta aquests beneficis: estrès, depressió (potencia el procés autocuratiu de tot l'organisme) ajuda a netejar l'organisme de toxines, preveu malalties, ajuda a calmar i eliminar el dolor, s'aconsegueix un major rendiment físic en persones que practiquen esports, preveu lesions esportives, permet una millor i més ràpida recuperació energètica, permet desenvolupar una ment més centrada i serena; és una poderosa eina per obtenir un creixement espiritual i personal i també ajuda a expandir els nivell de consciència.

FC: I el massatge quàntic; en què consisteix?

Kika: És una tècnica de curació a través de les mans que accelera enormement la resposta curativa del cos. Afavoreix un realíniament estructural, el dolor i la inflamació es redueixen ràpidament, mentre que els òrgans, sistemes i glàndules s'equilibren. Utilitz tècniques de respiració, meditacions de consciència corporal i imposicions de mans. Activ dinàmicament i positiva el propi procés curatiu del cos des del poder innat de l'amor. El propi organisme ens va comunicant el punt exacte mancat d'energia, hi apareix generalment un dolor agut; a vegades es pot sentir un pes o una càrrega en un determinat lloc. La persona m'ha de comunicar les seves diferents sensacions. És una cerca del dolor. La sessió s'acaba quan desapareix totalment el dolor. El massatge quàntic es combina sense problemes amb moltes altres tècniques. En el meu cas ho combín amb el reiki i la reflexologia, en una hora aproximadament. En les sessions m'ajud de la força energètica dels minerals, relacionats directament amb cada un dels xacres.

FC: Reflexologia?

Kika: Sí, la reflexologia podal és una forma particular de massatge que permet, a través d'una sèrie d'estimulacions i pressions efectuades en zones precises del peu, descobrir l'estat de salut, exercir una acció de prevenció i intervenir en possibles trastorns. Activa les defenses de l'organisme, Alleugereix el dolor i relaxa la tensió, millora la circulació sanguínia i limfàtica, normalitza les funcions orgàniques, glandulars i hormonals, serveix per tractar dolors d'espatlla, de cap, l'ansietat, la depressió, l'estrès,...

FC: Abans has parlat de Homeospagíria.
Kika: És un sistema terapèutic de gran amplitud, que comprèn tot el que es relaciona amb la vida en qualsevol de les seves manifestacions. Està fonamentat en el concepte de la curació mitjançant els altres i el seu origen és la Medicina Tradicional d'Occident. Paracels i la seva escola de medicina espagírica foren els primers en utilitzar de forma sistemàtica l'ús terapèutic dels semblants. L'art de la preparació dels medicaments es fonamentà en els principis de l'alquímia més purs i de profunds coneixements dels efectes de les plantes. El medicament espagíric pretén recuperar l'estat de salut òptim

FC: Què és la naturopatia?
Kika: Es podria expressar com aquella branca de la medicina que cerca corregir els desequilibris que produeixen la malaltia i estimular la capacitat del nostre organisme per poder reaccionar i defensar-se davant els agents nocius. Per això s'utilitzen teràpies i medicaments innocus que tenguin la menor toxicitat.

FC: També has fet el Camí de Santiago.
Kika: Sí, des de França fins a Finisterre, tot sencer, tota sola. Vos aconsell que el faceu tots sols. Em vaig trobar amb quatre senyors mallorquins i en principi tot molt bé. Després... Clar, cadascú va al seu ritme! Em va ocupar un mes. El vaig començar dia 21 de novembre i el vaig acabar dia 27 de desembre. Però mon pare, ma mare i la meva germana eren a Santander i vaig aturar el camí i vaig passar tres o quatre dies amb ells. Vaig arribar a Santiago dia 25 de desembre. El lloc més màgic que vaig trobar en tot el camí fou Vilafranca del Bierzo, a León, un poc abans d'entrar a Galícia. Em comunicava per internet amb el xaman del Perú, perquè volia que li explicàs tots els detalls i vivències del camí. Abans li havia dit que anava a fer el camí i ell me demanà: "Con qué propósito?" I jo li vaig dir que amb cap. Just experimentar, fer turisme. Me va dir que havia de cercar un propòsit per fer el camí. El vaig cercar evidentment i el vaig aconseguir i a part es reafirmaren moltes de coses del camí. I a Villafranca del Bierzo va ser espectacular perquè quan arribava em sobtà

Al restaurant Bogavante en un moment del dinar-xerrada

un arc de sant Martí. I després un altre. Fou molt emocionant. Aquí hi vaig trobar un home que sap molt del camí i em va dir que ens tornaríem trobar: "No sé on però ens tornarem a trobar". Em va posar les mans sobre el cap i em va començar a parlar sobre els meus propòsits per fer el camí. Vaig quedar esglaiada. Quan vaig acabar el camí vaig tornar cap a aquest alberg i m'hi vaig quedar d'hospitalera. Jo ajudava a cuinar, encunyava els papers dels pelegrins, vaig passar la nit de Cap d'Any amb ells... Una gent meravellosa.

FC: Quàntes hores caminaves cada dia?
Kika: Bé, hores no ho sé. T'ho diré en quilòmetres. Jo vaig partir sense estar entrenada. Vaig pensar ja m'entrenaré fent el camí. Al principi anava coixa, amb els peus inflats, me vaig comprar botes noves. Me'n vaig dur homeopatia pel camí i me va anar beníssim. La tendinitis em baixava amb un dia, i també duia productes per cansament i clar, anava com una fletxa. Al principi caminava uns vint quilòmetres però al final ja feia trenta-cinc o quaranta quilòmetres, corrent per les baixades amb la motxilla a l'esquena, ... És que el cos s'adapta aviat i els vespres es recupera del cansament del dia. Una altra anècdota vos vull contar que em passà quan anava a fer el camí. Una amiga volia fer el camí amb jo. Li vaig dir que el volia fer tota sola. Me va dir que m'acompanyaria fins a Barcelona i estaríem un parell de dies allà i llavors jo seguiria cap al nord i ella tornaria cap a Mallorca. En el vaixell ens trobam un al·lot que ella coneixia que era italià. Ens va dir que anava a Itàlia a tornar el cotxe del seu "jefe" i ens va dir si anàvem amb ell. Jo tot d'una vaig dir: "Venga, anem a Itàlia". I la meva amiga tota nerviosa. Però ja vàrem sortir del vaixell amb el cotxe i cap a Itàlia. Ja essent a Itàlia veim un pelegrí, amb barba, vell, caminant molt en bones, molt grandot. Jo li vaig dir que també anava a fer el camí. Me va escriure una nota per a un alberg de Manjarín, que diuen que és "el último templario". Quan vaig esser en aquest alberg vaig saber

que aquell home duia devers cinc mesos caminant, o més. Barcelona cap a Santiago, tornar a Barcelona i llavors cap a Itàlia. A l'alberg em varen dir : "¡Es un profeta este hombre!" Si ho hagués sabut abans! Quan fórem a ca aquest al·lot italià, una família molt aguda, son pare feia vi, i ningú en bevia. Em convidaren i el vaig provar. Jo que no bevia vi des de llavors en bec, així com també carn i peix, que vaig tornar a menjar durant el camí, cansada de menjar just truites.

FC: A quins altres llocs has estat?
Kika: He estat al Brasil, on l'idioma no ha estat cap problema per comunicar-me. Quasi tots els viatges tenen relació en la recerca d'un perfeccionament de l'activitat que faig.
Aprofit els viatges per aprendre coses noves. Quan vaig anar al Brasil, a Olinda, vaig anar a un centre que es deia "Medicina Popular", me varen ensenyar totes les plantes, cada una perquè servia, vaig recollir un «fulletó». Al Senegal també vaig fer el mateix. A Perú... És que hi ha llocs que tenen tantes de plantes que és increïble el que fa la naturalesa

FC: Has visitat algun país musulmà? També segueixen aquest tipus de medicina?
Kika: He estat al Senegal. Al nord de la Índia també hi ha molts de musulmans. Allà anava vestida com ells, amb la cara tapada. Abans vos he comentat que havia fet una creu al cristianisme i jo el que volia seguir era el budisme. L'Índia me va obrir molt, a nivell de religió. Vaig fer cursos de budisme, meditava molt, m'aixecava cada dia a les quatre del matí, estava asseguda o agenollada tot el dia. I arribaves a tenir un mal! Però te fan veure que si tu no penses amb els genolls no ho arribes a sentir. Però hores i hores en la mateixa postura, cada dia, cada dia! I això durant deu dies. Els hindús són molt seus i els musulmans també, fins que arribes a la conclusió que tots tenim el mateix Déu amb diferents maneres de tractar-lo que són les diferents religions. A Argentina són molt catòlics. El meu nóvio cada diumenge anava a missa i jo, com que no tenia res més per fer, l'acompanyava. I allà me vaig acostar una altra vegada a la religió catòlica. Hi ha el capellà que és una persona com les altres, te'n fies o no te'n fies, escoltes el missatge que dóna i al final arribes a la mateixa conclusió: totes les religions són iguals. Tenen un déu que cadascú anomena de la seva manera, totes cerquen la pau,... I hi ha guerres que desgraciadament són per la pau. És increïble! Però el món va així.

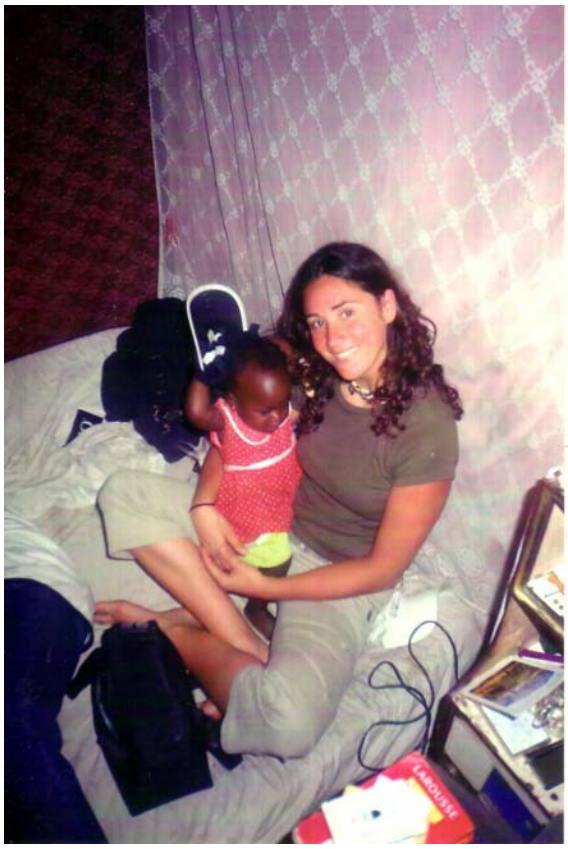

Na Kika, al Senegal

FC: Has trobat teràpies lligades a la religió?
Kika: Sí. El reiki utilitza simbologia japonesa. Però aquest senyor argentí m'ha ensenyat tècniques que es basen més en la respiració, la meditació i l'oració. En realitat jo som el canal que utilitza el malalt per la seva curació. Primer ha hagut de fer molta de feina amb mi, per després jo poder ajudar els altres. He hagut de trobar l'equilibri, la meditació i la purificació necessària. Per això vaig fer el Camí de Santiago.

FC: Aquest senyor també es dedica a la medicina natural?
Kika: Sí, ell és vident. El van a veure gent que ha de fer negocis per demanar-li consell i si tot va bé li donen diners. Té contactes amb altres persones de l'Argentina i el Brasil i hi estan en contacte.

Amb un xaman, al Perú

FC: T'has mogut per altres llocs d'Amèrica?
Kika: Jo me moc tota sola, fora guies i em deix guiar pel que sent. A Perú, a Lima, va ser despertar-me a l'hotel i allà hi havia un xaman amb un ca. Un ca fora pèl, calent, molt calent. Havia quedat amb una dona que tenia mal i utilitza el ca, amb la seva calentor, a calmar el mal. Si tens mal al genoll, a l'estómac... et posa el cusset a damunt i et lleva el mal. Jo després vaig parlar amb ell. Va ser un viatge en el qual no em vaig aturar de conèixer xamans. Vaig fer Perú i Bolívia i el meu nóvio m'esperava a la frontera de Bolívia i Argentina ja que llavors havia d'anar a Argentina. Però va ser molt màgic tot. Me varen xerrar d'un lloc que hi havia xamans que curaven nins. Jo anava camí del Machu Pichu, i vaig pensar m'atur si ho trob interessant i si no, seguesc. Estava xerrant aquest home amb una dona i jo li dic "Me voy al Machu Pichu" i ell em diu "Pues que suerte que has tenido porque yo he de celebrar una boda en el Machu Pichu" i vàrem partir junts. Després vàrem tornar a la comunitat i vàrem estar bastant de temps, fent cerimònies. Me va ensenyar moltes coses i me va iniciar amb un nom. Els xamans, més que amb la religió, fan feina amb la Pachamama, la terra, les forces de la naturalesa, i els esperits de cada un. Sense jo adonar-me'n em feien passar proves. Quan els vaig dir que havia d'anar cap a Bolívia, un xaman, la seva dona i un bebè eren de Bolívia i també se n'havien d'anar cap a Bolívia. I tots partírem cap allà, cap al nord, a una muntanya que es deia la "Montaña de la Medicina". Ell me deia que jo era "mujer medicina". Amb uns amics volíem muntar un restaurant hindú i després un vegetarià a Pollença i al pis de dalt hi volíem posar una sala amb teràpies alternatives. Al final tenguérem molts de problemes i no ho vàrem fer. I aquest home només me deia que era "mujer medicina", que res de restaurant ni altres coses. Però jo no estava decidida, potser tenia por, que no n'estava segura o que ho veia tot com a massa gros.

FC: I com va ser això de fer-te "mujer medicina"?
Kika: Me varen dur a la muntanya de la "Medicina". Ell anava caminant i llavors se'n va anar o se va amagar: amb una paraula, va desaparèixer. I ara on se n'ha anat? Bé, seguiré, vaig pensar. Supòs que m'estava provant si tenia valor... Quan vaig esser a dalt, compareix. Jo estava nerviosa i li vaig parlar malament. Però ell seguia impassible, escoltant-me i fent les seves coses. Jo després em feia una pena haver-li parlat així. I de tant en tant em feia un regalet. Ara una tela on ells hi posen les pedretes o les fulles de coca per fer les cerimònies, una bandera amb els set colors, pot ser la veiéssiu quan n'Evo Morales agafà la presidència de Bolívia. Per cert que a Maria també hi ha un grapat de persones que curen. Això sempre m'ha cridat l'atenció.

Amb els meus massatges, els que me va ensenyar aquest home d'Argentina, el massatge quàntic, no faig manipulació de músculs. És a la inversa del massatgista. Ell pren la decisió de treballar un determinat múscul i després fer una altra acció. Amb el massatge quàntic és el cos el que diu on necessita l'acció. Un pot tenir mal al braç i li pot venir del maluc o del genoll. Li demanam al cos on és que té una carència d'energia. I com ho diu el cos? Amb mal. Jo començ potser pel cap. Jo li pos les mans damunt al cap i li dic a la persona que em comuniqui si té alguna molèstia, pes, rampa a qualque part del cos. I vaig seguint el mal fins que aquest se'n va per complet.

Els autors de l'entrevista amb na Kika i la seva germana major davant el restaurant Bogavante del Pot d'Alcúdia

Queden moltes coses per transcriure ja que la xerrada fou molt intensa i llarga. Esperam que ara conegueu un poc més na Kika i si necessitau dels seus serveis la teniu a la vostra disposició. En acomiadar-nos ens feim una foto amb la seva germana davant el *Restaurant Bogavante*. Li desitjam un llarg viatge per la vida i que la seva activitat com a "mujer-medicina" vagin creixent amb el mateix entusiasme que ho conta.

Magí Ferriol i Miquel Morey

VII Diada del caçador i II mostra de cuina de caça.

El passat dia 25 de febrer es celebrà al Parc de Tecnologies Ambientals de Mallorca, situat al terme municipal de Marratxí, la VII diada del caçador i la II mostra de cuina de caça. L'Esdeveniment estava organitzat un any més per l'Oficina de Caça del Departament de Medi Ambient del Consell de Mallorca.

La Diada del Caçador consisteix en mostrar la multitud de tradicions de la caça, la pagesia, el món rural i el medi ambient de Mallorca a tots els assistents a la fira. Entre d'altres demostracions es pot gaudir de la caça de conills amb fura, caça de perdiu amb reclam, cans eivissencs, cans llebres, caçar la cabra amb cans i llaços, tords amb filats, cans de mostra, a més de la participació d'altres comunitats, com la caça amb parany de la Comunitat Valenciana. Tradicions mallorquines, com llaurar amb cavalls mallorquins i arada amb rodes, batre a l'era i d'altres són algunes de les activitats ja amb extinció que es mostren a la Fira. Per altra banda també hi trobem un mercat de productes artesans.

Segons informacions de la Guardia Civil assistiren a la Diada prop de 60.000 persones. La participació dels pobles fou excepcional, entre ells Maria de la Salut que amb l'assistència d'unes 300 persones fou dels més representats. Foren principalment gent de la Associació de la Tercera Edat, Es Rebrot i la Societat de Caçadors Sa Guàtlera.

L'Oficina de Caça del Consell de Mallorca i la Societat de Caçadors Sa Guàtlera volen donar les

gràcies al poble de Maria per assistir en aquesta gran festa del caçador.

Moltes Gràcies a Tots per la vostra participació i fins l'any que ve!!

Enhorabona per aquesta Diada de tots els caçadors i de tots els mallorquins!!

Aquestes imatges corresponen a la torrada que feu la Societat de Caçadors Sa Guàtlera a la plaça des Mercat

BULLIT DE NOTÍCIES

L'ESCALA DE LA PLAÇA DEL MERCAT JA TÉ BARANES

Si vos acostau a la Plaça del Mercat podreu observar com l'escala que es va fer ja fa un bon grapat de mesos, a la fi té baranes i l'accés obert al carrer de Ses Venes. Les baranes són de ferro i guarden el costat de la plaça. A pesar de tot i tal com denunciàrem quan es va fer l'escala nova, la seva orientació fa que la poca visibilitat que té la zona d'abaix, la converteixi en un niu de brutor. N'hi ha prou fer-hi una visita per constatar-ho. O es vigila, o en dos dies allò farà oi.

LES CANONADES DE L'AIGUA POTABLE ES VAN COL·LOCANT

Sembla ser que la xarxa d'aigua potable que la Conselleria de Medi Ambient vol instal·lar arreu de Mallorca, per tal de connectar els cabals d'aigua potable de Sa Costera, de la Font de la Vila, dels embassaments i de la Marineta i que puguin subministrar aigua en condicions a qualsevol poble de l'illa, segueix endavant. El punt d'intendència on deixen els enormes tubs que

després se'n duen cap als camins per on fan les síquies, és al Camí dels Infernets. Sembla ser que les presses per acabar l'obra els ha duit a utilitzar els camins públics per col·locar les canonades, cosa que ha comportat moltes molèsties a la gent que vol accedir a les seves finques.

ONADA DE ROBATORIS AL POBLE

És el tema de conversa arreu del poble al llarg del mes. Als cafès, a la plaça, a les botigues, a les trobades entre veïnats, el tema dels robatoris és l'estrella. Sembla ser que els amics d'entrar a casa dels altres han trobat que a Maria ho tenen molt fàcil. I pareix que no se'n salva ningú. Ni les cases de dins el poble, ni les cases de fora poble. A alguns llocs ho han regirat tot, han agafat doblers i altres coses de valor i han fet alguna destrossa; però sobretot allò que han fet és crear intranquil·litat. La gent està espantada i demana solucions. Alguns d'aquests robatoris s'han fet de dia i d'altres de nit aprofitant que trobaren casa buida.

SOPAR QUINTOS DEL 54

Una de les quintades més nombroses que hi ha a Maria actualment és la dels nascuts l'any 1954. El passat divendres dia 9 de febrer, més d'una cinquantena de persones es trobaren a Ca's Padrí Toni a celebrar que ja en fa més de cinquanta que donen guerra. Pareix que quan la gent es troba amb els peus davall taula les coses es veuen d'una altra manera i tal com diu la dita "a taula ningú no torna vell". Potser per això en sortir del sopar tothom feia una cara més alegre i jove que de costum. Per molts d'anys!

MANIFESTACIÓ DIA 17 DE MARÇ: SALVEM MALLORCA

Si sou d'aquells que creis que a Mallorca les coses han de canviar i que el ritme de construcció, depredació i

BULLIT DE NOTÍCIES

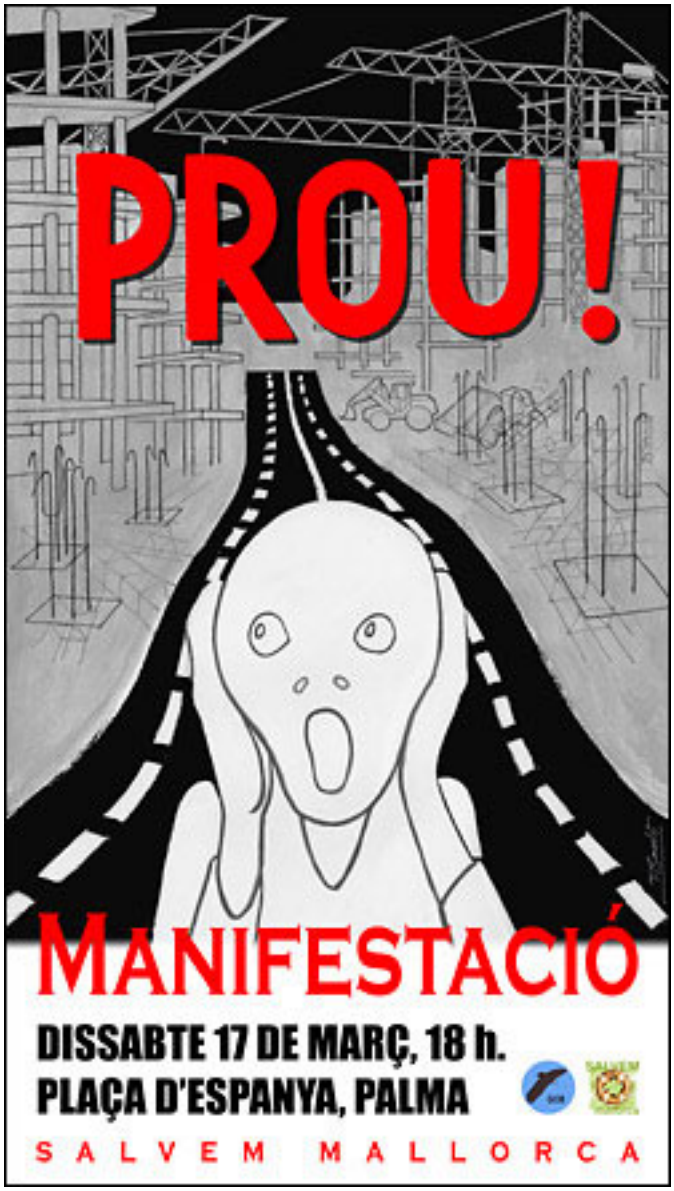

consum irresponsable del territori s'ha de frenar de manera considerable, el proper dissabte dia 17 de març teniu una cita a la Plaça d'Espanya de Ciutat. Allà, tots els ciutadans d'aquesta illa estan convocats a mostrar el seu rebuig a l'actual situació de destrucció territorial. Fa un poc més de tres anys més de cinquanta mil persones ja mostraren la seva disconformitat amb una política de destrucció territorial feta sense escrúpols, només cercant els doblers fàcils i sense tenir en compte el futur. El progrés no passa necessàriament per destruir sense to ni so, sinó amb mesura, avaluant els pros i els contres i pensant que vivim en una illa amb pocs recursos i que aquests els hem de poder oferir a les generacions futures sense que els hipotequem aquest futur.

Tots els qui estimam Mallorca tenim una cita a Palma dia 17 a les sis de l'horabaixa

TALLER DE MÀSCARES

El passat 23 de Febrer , la biblioteca va organitzar un taller de màscares per celebrar les festes del Carnestoltes.

El taller va durar una hora aproximadament, de les 18.00 fins les 19.30 hores; en la qual els nins es dedicaren a fer màscares personalitzades amb diversos materials: cartolines, gomets, purpurina, llana...

Hi va haver una gran participació de públic infantil, superant-se totes les previsions d'assistència. Malgrat aquest fet, les aguerrides monitores van saber adaptar-se a la situació, i el taller transcorregué amb prou tranquil·litat i organització. A més, els nins van aprendre que, a vegades, per assolir alguns objectius es imprescindible compartir i tenir paciència.

VIATGE ESCOLAR I ESCOLES VIATGERES

Aquest mes de març un grup ben nombrós d'alumnes, mestres i pares, faran un viatge per terres de Castella i Lleó, amb estada a Palència, però visitant quasi totes les provincies castellano-lleoneses. Així visitaran El Escorial, Segovia, Salamanca, Burgos, León, Asorga,... entre altres llocs. Com sempre, esperam que a la tornada ens facin un bon reportatge de tot, a quasi tot el que hauran visitat.

Però a més també s'ha concedit al CP Antoni Monjo, l'activitat d'Escoles Viatgeres, en la ruta de Burgos. Aquesta activitat consisteix en l'estada d'una setmana a la capçalera de ruta, en aquest cas Burgos, juntament amb dos centres més de l'estat espanyol, i allà conviuen i visiten els diferents centres d'interès. Els centres que aniran a Burgos, a més del de Maria, seran un de Canàries i un altre de Galícia. Com que és una experiència molt enriquidora i molt entretinguda, també esperarem la seva tornada per a saber com els hi ha anat el viatge. Els participants seran quinze alumnes de cinquè i sisè que seran acompanyats per la Cap d'Estudis i professora d'Anglès, Martina Vives Colombram.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Salvador Bergas Ferriol va morir el passat dia 20 de gener a l'edat de 80 anys. Vivia a la Plaça des Pou, número 8.

Francisca Oliver Munar morí el passat dia 1 de febrer, a l'edat de 93 anys. Vivia al carrer Villalonga, número 20.

Que descansin en pau

BENVINGUTS:

Laura Adrover Gual va nèixer el passat dia 2 de febrer. Els seus pares són n'Antònia Gual Bergas i en Tomeu Adrover Julià. Viuen a S'Horta.

Marc Mas Hernández va néixer el passat dia 15 de febrer. És fill de Miquel Mas Bergas i Érica Hernández Calvo. El seu domicili és al carrer Ponent, número 9.

Enhorabona als pares i demés família

JA L'HAN FETA:

Christina Raúl Quezada Solórzano i Pilar Solera Lacampa es casaren al nostre poble el passat dia 24 de febrer. Viuen a Ciuat.

Que el vostre amor no acabi mai

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUTAMENT	971525002
(Fax)	971525194
Policia Local	971100112
BIBLIOTECA	971525688
UNITAT SANITÀRIA	971525463
(cita prèvia)	902079079
APOTECARIA	71525020
OFICINA DE CORREUS	71858061
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)	71525083
ESCOLA DE BAIX	71525252
LOCAL TERCERA EDAT	71525564
POLIESPORTIU MUNICIPAL	71525457
PARRÒQUIA	71525033
GESA: AVARIES	02534902
SOREA, Servei d"aigua	71644004
Avaries	71644006
EMERGÈNCIES	112
BOMBERS	085
HOSPITAL MANACOR Informació	71847000
Urgències	71847060
Cita Prèvia	71847100
AMBULATORI D'INCA	71502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centraleta)	71175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	71502850
AMBULÀNCIES	71200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)	71505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)	71505150
MANCOMUNITAT DES PLA	71830441

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Polígon de Sineu 971520203

HORARIS:

AJUNTAMENT:
de 9 a 14 hores.
APOTECARIA:
Matí: 9 a 13 hores.
Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.
UNITAT SANITÀRIA:
de 9 a 15 hores.
BIBLIOTECA:
Dilluns, dimarts, dijous i divendres: de 17 a 20 h.
Dissabtes: de 9 a 12 hores.
LÍNIA INCA-MANACOR:
Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.
Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores
LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:
(De dilluns a divendres)
Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores
Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

El temps

MES DE GENER

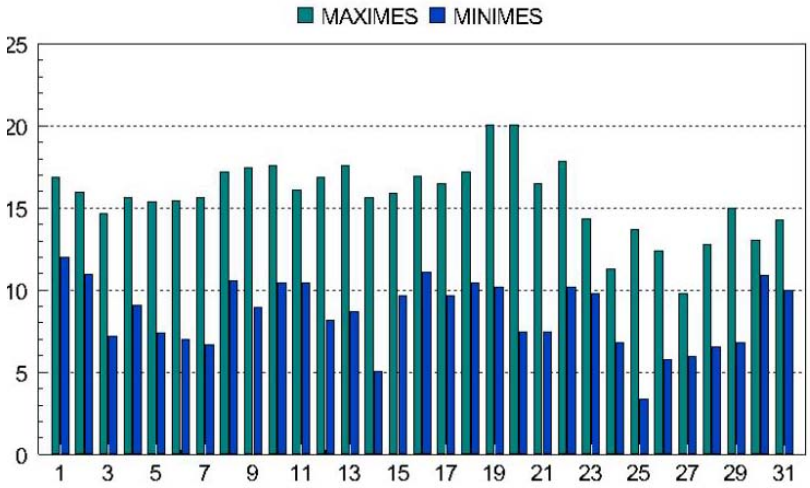

PLUVIOMETRIA
Dia 26 ..... 5 l.

TOTAL: 5 LITRES

Temperatura Màxima
20,1º C (Dia 20)
Temperatura Mínima
3,4º C (Dia 25)
Temperatura Mitjana
12,1º C
Mitjana Màximes
15,7º C
Mitjana Mínimes
8,6º C

POEMES I GLOSES

Com es president de sa 3a Edat de Maria
he de dir que millor no n'hi ha,
perquè té es cap damunt ses espatlles
i sap el que se fa.

A Maria tenim una gran directiva
perquè volen molt bé al poble de Maria.

Joana Tugores t'ho vull dir:
que ets sa dona millor de Maria
perquè sempre has donat es cap davant
a tot quan s'ha presentat
en es poble de Maria.

Margalida Font Bunyola

"la Caixa"
OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

BUS-TREN, DE DILLUNS A DIVENDRES

Maria	-Sineu-	Inca	- Palma	Palma-	Inca --	Sineu-	Maria
06:25	06:41	06:55	07:29	06:21	06:56	07:09	07:35
07:35	07:52	08:06	08:40	07:20	07:55	08:08	08:40
08:40	08:57	09:11	09:45	08:25	09:00	09:13	09:40
09:40	09:57	10:11	10:45	09:25	10:00	10:13	
	10:57	11:11	11:45	10:25	11:00	11:13	
	11:57	12:11	12:45	11:25	12:00	12:13	
	12:57	13:11	13:45	12:25	13:00	13:13	13:40
13:40	13:57	14:11	14:45	13:25	14:00	14:13	14:40
14:40	14:57	15:11	15:45	14:25	15:00	15:13	15:40
15:40	15:57	16:11	16:45	15:25	16:00	16:13	16:40
16:40	16:57	17:11	17:45	16:25	17:00	17:13	
	17:57	18:11	18:45	17:25	18:00	18:13	
	18:57	19:11	19:45	18:25	19:00	19:13	19:40
19:40	19:57	20:11	20:45	19:25	20:00	20:13	20:40
20:40	20:57	21:11	21:45	20:25	21:00	21:13	21:30
	22:01	22:15	22:49	22:00	22:35	22:48	

BUS-TREN, DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS

Maria-	Sineu-	Inca-	Palma	Palma-	Inca-	Sineu-	Maria
	07:03	07:17	07:56	06:45	07:25	07:38	08:20
08:00	08:18	08:32	09:11	08:00	08:40	08:53	
09:15	09:33	09:47	10:26	09:15	09:55	10:08	10:20
	10:48	11:02	11:41	10:30	11:10	11:23	
	12:03	12:17	12:56	11:45	12:25	12:38	
	13:18	13:32	14:11	13:00	13:40	13:53	
	14:33	14:47	15:26	14:15	14:55	15:08	
15:30	15:48	16:02	16:41	15:30	16:10	16:23	16:35
	17:03	17:17	17:56	16:45	17:25	17:38	
18:00	18:18	18:32	19:11	18:00	18:40	18:53	19:05
	19:33	19:47	20:26	19:15	19:55	20:08	
	20:48	21:02	21:41	20:30	21:10	21:23	
	22:03	22:17	22:56	22:00	22:40	22:53	

LÍNIA IB-14 CAN PICAFORT-MARIA-PALMA:

Can Pic-	Sta Marg-	Maria-	Palma	Plama-	Maria-	Sta Marg-	Can Pic
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
10:45	11:00	11:10	12:15	13:15	14:20	14:30	
	14:50	15:00	16:05	16:30	17:35	17:45	17:55
18:00	18:20	18:30	19:35	19:45	20:50	21:00	21:15
Dissabtes, diumenges i festius:							
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
14:30	14:50	15:00	16:05	19:45	20:50	21:00	21:15

SES PASSADORES

Dissabte dia 17 de febrer na Maria de la Pau, na Margalida Clara, en Miquel, en Toni i n'Eulàlia, vàrem anar d'excursió a les Passadores, perquè teníem ganes de veure com havia quedat el pont. Havíem quedat a les 10.00 hores a la Plaça del Pou i amb les bicicletes i una mica de berenar dins les motxilles partírem després d'arreglar alguns imprevistos.

Arribàrem a les Passadores per un camí ple de clots (el Camí del Puig), i en ésser allà ens vàrem posar a cercar espàrecs. Així mateix en trobàrem un parell de manadetes, per fer una truiteta o bé menjar-los torrats per sopar.

La tornada la férem per Deulosal - Els Gassons, ja que el camí està en més bon estat i així ens vàrem passejar una mica més, però el vent ens va jugar una mala passada.

Esperam poder contar-vos més excursions, i que aquesta us hagi entretengut una mica. Adéu, fins una altra.

LA BIBLIOTECA INFORMA

NOVETATS

A continuació faig una relació d'algunes de les novetats bibliogràfiques i audiovisuals arribades a la biblioteca des del Centre Coordinador de Biblioteques:

VOLUMS:
El Messies
Dues vides
Cristall enverinat
La narrativa i la prosa a Mallorca a l'inici del segle XX
El carro triomfal
Els dinosaures
El mar
El cos
En Pinxo, en Timbal i la Guineta
Sorres blanques
El mar
Partir...

DISCS COMPACTES:
Segueix es moviment...
Mosaic
Districte 54 sa Pobla
Batiscafo katiuscas
Directe! Cap·pela...

DVDs:
Tonades de feina a Mallorca
Ice Age 2
Cinderella man
La Novia Cadáver
Rovelló i la llegenda de Sant Jordi
Doraemon y los Dioses del viento
Truman Capote
Buenas noches, buena suerte...

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES:
Diari de Mallorca
Revistes: Fent Carrerany, El Temps, Muy Interesante, Super 3, Sapiens, Enderrock, Cinefilm...

ERA NOTÍCIA A FENT CARRERANY FA VINT ANYS

La portada dels ametlers florits i l'església és un dibuix de na Catalina Mas Bergas.

L'editorial es feia ressó de la proximitat de les eleccions municipals i autonòmiques.

Pere Sureda Ribas escrivia un article sobre l'autoritat i sobretot feia referència a l'autoritat municipal.

Antoni Mas Negre firmava un reportatge sobre les primeres passes per fer una associació de la Tercera Edat a Maria.

El grup Independents de Maria es presentaven en societat per a poder presentar-se per primera vegada a les eleccions municipals.

Magí Ferriol feia una anàlisi d'un any de biblioteca pública a Maria.

L'escriptor Antoni Oliver, dins la secció "Plomes amigues" escrivia sobre "Part Forana: un mal que ve d'enrera".

Ens féiem ressó de la mort de Sor Martina Carbonell, de Joan Llabrés Vanrell i de Bartomeu Carbonell Jordà,; del naixement de Francisco Quetglas Ferriol i del casament de Gabriel Mas Gomis i Jerònia Oliver Pastor.

Informàvem que el capellà Pere Fons, ja feia un any que estava a la nostyra parròquia.

José Luís Corresa, en la seva secció de salut, escrivia sobre l'alèrgia.

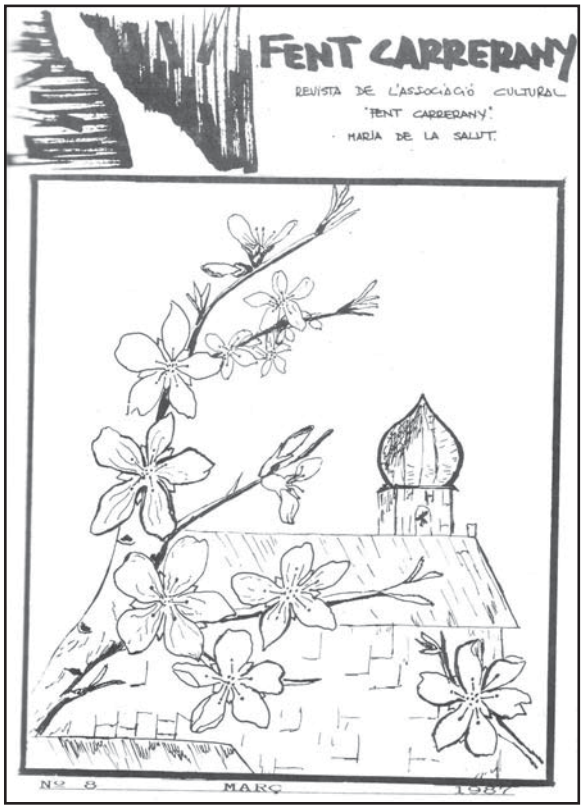

FOTOS ANTIGUES

Encara que aquestes dues fotos no són massa antigues, aiximateix ja tenen aproximadament deu anys. Ens l'ha fetes arribar Margalida Font Bunyola i són, més o manco d'aquesta època de l'any, el temp de les fresses

IMMOBILIÀRIC
LLUC MATAS
"Venga a descubrir un paraíso"
Kommen sie, linden sie ihr paradis
Tel. 971 52 50 70
Fax 971 52 57 73
Mòbil 679 90 57 94
Plaça des Pou, 17
07519 Maria de la Salut (Mallorca)

QUI DIES PASSA.... febrer

Dijous 8: El futbolista compromès. M'agrada el futbol. I molts altres esports que d'una manera o altra he practicat, amb més voluntat que encert, al llarg (sobretot) de la meva joventut. I relacionat amb el futbol som conscient que la majoria de futbolistes d'elit es mouen enmig d'un món d'opulència que els fa immunes a bona part d'allò que un estat natural d'inconformisme veu com a injust. Fins i tot n'hi ha una bona part d'ells que, d'acord amb el caràcter mediàtic i especulatiu del seu rol, es mouen per ONGs més o manco cridaneres omplint així la quota de solidaritat que tan bona premsa té i que els fa més "humans", però també més notícia, que en definitiva és d'això que es tracta. N'hi ha pocs que vagin més enllà i que vulguin assumir altres rols, altres veus, que s'escapin d'aquest protagonisme mediàtic, per passar a ser veus crítiques, veus disconformes amb aspectes polèmics que no gaudeixen de bona premsa i que toquen el voraviu a sectors poderosos de la nostra societat. Parl de n'Oleguer, el defensa del Barça i del seu article en què qüestionava la imparcialitat del nostre estat de dret que sembla mesurar amb valors diferents casos semblants. En un article publicat aquesta setmana en el setmanari *Directa* i en el diari *Berria*, Oleguer Presas, comparava els cas de De Juana Chaos, amb altres com l'ex-general de la guàrdia civil Rodríguez Galindo, condemnat a setanta-cinc anys de presó per la tortura i assassinat de Lasa i Zabala i excarcerat al cap de quatre anys, al·legant motius de salut, o Julen Elorriaga, condemnat a vuitanta anys pels mateixos fets, que no arribà a complir ni un 3% de la condemna. L'article escrit amb una correcció escrupolosa i sense mostrar cap classe d'acostament o simpatia per l'etarra empresonat, l'únic que pretenia era, precisament, mostrar com les afinitats ideològiques no poden passar per sobre de l'estat de dret i que tothom ha de ser tractat igual, per molt bèstia que sigui l'acte comès. I a més, afegia, De Juana, ja ha complert tota la condemna pels casos d'assassinat i ara estava empresonat per un delicte d'opinió, pel qual li havien imposat ni més ni manco que dotze anys. I això en un estat de dret, que es presenta com a democràtic, no s'aguanta per enlloc.

Bona l'ha feta el jugador. Des de la caverna mediàtica madrilenya, des dels sectors més beligerants en aquest torcebraç que el Partit Popular duu contra les iniciatives %mínimes, tot s'ha de dir% que el PSOE s'ha proposat per aconseguir la pau al País Basc, ell s'ha situat enmig, a tret. I li han disparat de per tot. Des de determinats mitjans de comunicació, se l'ha acusat de terrorista, de defensar ETA, d'anar contra les víctimes, etc. La majoria d'opinadors que l'acusaven ni tan sols s'havien pres la molèstia de llegir l'article per veure que res d'això no hi apareixia. Els era igual. Per a ells un jugador que ha arribat a qüestionar la seva participació en una selecció espanyola amb la qual no se sent identificat no pot ser mai cosa clara. I han tirat a matar. I han creat un estat d'opinió (en un món on, tot s'ha de dir, no hi ha massa idees, i sí molta visceralitat) en què la sola presència del jugador en un camp de futbol ja és motiu de controvèrsia, de debat i per tant un espai de sortida dels dimonis interiors més baixos i animals que bona part dels espectadors duen dedins. N'hi ha prou veure la violència en què es manifesten bona part d'aquests sentiments.

Però de tot això el que més m'irrita és veure l'amnèsia selectiva que tots aquests opinadors incitadors de cops d'estat tenen amb casos a bastament coneguts com el de l'excarceració de l'autor de l'assassinat del senador socialista Enrique Casas, alliberat per Aznar en un moment en que el PP també negociava amb ETA, per molt que ara ho amaguin o no en vulguin parlar. I personatges contracorrent com n'Oleguer els ajuden a seguir excretant bilis a dosis elevades.

Dissabte 10 i diumenge 11 de febrer: L'equilibri sostenible. Això és el que han aconseguit els menorquins amb el seu espai vital. El seu territori, tan diferent del paisatge mallorquí, a dia d'avui mou a enveja sana els sofridors de l'illa major que voldrien haver tengut el seny, la intel·ligència i el poder polític que els %que ens% hauria d'haver permès arribar al segle vint-i-u amb un territori que es pogués reconèixer en els seus trets més característics. Però no, aquí, desgraciadament, la terra és un valor econòmic, té un preu i com a tal sotmès a l'especulació del més fort i despreciat per una classe dirigent que si no n'obté un rèdit ja no interessa.

Em pas un cap de setmana a l'illa menor (aquest és l'origen del seu nom) en època clarament hivernal. No hi trob ametlers florits, ni tòpics de postal per a propaganda turística, sinó realitats paisatgístiques fortament equilibrades i on la petjada constructora no ha malmenat massa l'hàbitat. Des de la talaia privilegiada de la muntanya del Toro aquest equilibri de què parlava es fa evident i es mostra ben a les clares. Potser per això cada vegada que veig fulletons de propaganda de Mallorca passejant-se per fires turístiques arreu d'Europa amb fotografies de racons verges que s'han pogut salvar de l'especulació i ho compar amb la realitat menorquina, una glopada de mala bava em puja i em deixa amb un regust agre mal d'esvair. Mai no mostraran els paisatges destrossats de Calvià o les salvatjades d'Andratx o els

Vista d'una part de Menorca des de dalt del Toro

embalums encimentats de la Platja de Palma, ni les autopistes que travessen l'illa i que ens transporten a velocitats espectaculars a banda i banda de l'illa.

Dissabte 17 de febrer: La metàfora de l'ametler. Com una maledicció he de qualificar l'escapçada d'aquell ametler que m'havia obsequiat amb aquelles primeres flors a què al·ludia en l'article del mes passat. El solar buit de davant ca nostra a S'Arraval, és més buit que mai. De bon matí el renou d'un eina mecànica m'ha fet evident que qualcú netejava el solar. Me n'he alegrat, pensant que els pocs arbres que encara hi havia, entre ells l'ametler de referència, destacarien enmig de tant d'esbarzer que literalment se'ls menjaven. La dona m'ha avisat que res de netejar de males herbes, i que si volia veure per darrera vegada l'arbre, era a punt de caure víctima de la serra mecànica d'un operari que diligentment feia la feina encomanada. El fet, per simbòlic, m'ha recordat un bellíssim poema de Tomàs Garcés, en què el poeta parla de la fugacitat de les coses i on la flor d'ametler hi té una presència simbòlica evident en dos versos antològics:

Com la flor d'ametller, la vida breu,
se l'enduu la ventada.

Diumenge 25 de febrer: El foment de la lectura gratuïta. Som un lector empedreït, compulsiu. Ho confés. Potser amb matisos malaltissos ja que a vegades els meus m'han fet observacions quan m'han trobat llegint les coses més inversemblants i en els llocs més insospitats. I no puc estar sense llegir la premsa cada dia; i si arrib a més d'un diari som feliç. I d'ençà que a través d'Internet he pogut accedir als diaris en edició digital encara se m'ha accentuat més aquesta necessitat. Si per qüestió de feina no he pogut, al llarg del dia, llegir el diari, en arribar a casa encara li faig una mirada ràpida. Amb tot això els caps de setmana em permet el luxe que em facin arribar la premsa a casa i que la pugui llegir berenant tranquil·lament. Però aquest diumenge i ja en van unes quantes vegades, qualque altre lector, supòs, se l'enduu de la baula de la meva porta i me'n deixa sense. Amb una mica de bon humor em plantej si això ho puc afegir al meu currículum a favor del foment de la lectura. Si encara fos per això m'ho podria agafar bé; si contràriament la desaparició del diari és per embolicar qualque entrepà o per posar en terra, després de fregar qualque trispol, ja em sabria més greu. Més tard em ve al cap que potser ni una cosa ni una altra. Que tot pot ser degut a la moda de la premsa gratuïta, aquesta premsa infame (periodísticament és horrorosa) amb què determinades empreses obsequien a tort i a dret tot vianant que es passeja pels carrers de Ciutat o altres poblacions de Mallorca. Esper que si és per això no li hagi interessat gaire i en properes ocasions em permeti seguir gaudint d'aquest petit plaer de cap de setmana.

Joan Gelabert Mas

MARIA DE LA SALUT AL MALLORCA PRIX 2007

El passat 10 de febrer es va celebrar al poliesportiu de Muro la 1a semifinal del Certamen Mallorca Prix 2007, una gimcana a nivell insular de pobles de Mallorca, organitzada, desenvolupada i patrocinada per la Direcció de Joventut del Departament de Cultura del Consell de Mallorca. Enguany, la 2a edició del Certamen Mallorca Prix 2007, compta amb la participació de 28 municipis. Es realitzaran 5 semifinals i hi participaran 5 o 6 pobles cada vegada. La gran final que es disputaran els primers classificats de cada semifinal, es durà a terme dia 31 de març al poliesportiu de Pollença. I el guanyador final se'n va directament al programa "Gran Prix".

Els pobles que participàrem a la 1a semifinal vàrem ser: Alcúdia, sa Pobla, Muro, Artà, Santa Margalida i Maria de la Salut.

La gimcana es va dividir en tres blocs de proves:

1. Físiques i d'habilitat (60% de la puntuació)
2. Arts escèniques (10%)
3. Culturals (30%)

Els 20 participants que representàvem el poble de Maria i els interessats en animar-lo des de les grades, partírem de la plaça del Pou a les 09.00 h. del matí amb un autocar (gratuït) que ens traslladà fins al poliesportiu de Muro, encara que devers les 12.00 h. del matí i havia el doble de públic del que havia vengut amb l'autocar.

A les 10.30 h. la consellera de cultura Dolça Mulet i la Directora Insular de Joventut Malena Estrany donaren el sus al certamen i animaren els participants a gaudir d'un matí lúdicocultural.

La semifinal es va encetar amb el primer bloc. Hi havia un total de sis proves físiques i d'habilitat. El temps màxim per dur-les a terme era de sis minuts cada una. Es realitzaven de la següent manera: Mentre Sa Pobla feia la prova núm. 1, Alcúdia feia la núm. 2, Maria de la Salut la núm. 3, Muro la núm. 4, Santa Margalida la núm. 5 i Artà la núm. 6. Després rodàvem i d'aquesta manera, cada municipi va fer les sis proves.

Vaig valorar molt la manera de plantejar les proves, ja que anul·laren completament la competitivitat i recolzaren veritablement el treball en equip. Una vegada acabades les proves del primer bloc se sumaren tots els punts de cada una. L'equip de Maria de la Salut es col·locava en segona posició i a pocs punts del primer.

Les grades estaven plenes d'animadors i el color taronja, que era el que ens representava, es veia per tot arreu. Els nostres animadors cridaven, xiulaven, aplaudien i fins i tot arribaren a cantar el "*Vos sou vida i fort escut*". Increïble!

La semifinal va continuar amb el segon bloc. La prova d'arts escèniques. Aquesta va ser dedicada a l'espectacle "Cabaret". Cada equip, que ja havia estat

avisat amb antelació del tema de la prova escènica, havia de dur preparada una petita representació d'un minut de durada i havia d'estar relacionada amb el famós musical "*Cabaret*".

La inventàrem i l'assàjarem al Casal de Joves de Maria i escollírem un tema de la famosa Liza Minelli. La representació que férem va ser fantàstica. El vestuari, el maquillatge, la coreografia, el material, els paraigües, les plomes vermelles, les ganes,...
Quan acabà el segon bloc, l'equip de Maria es col·locava en tercera posició.

Per acabar, completàrem el tercer bloc amb la prova cultural. Es realitzaren un total de 15 preguntes. Aquestes s'havien de contestar per escrit en una pissarreta que el presentador ens facilità a cada equip. Les preguntes eren sobre cultura de les Illes Balears. Per exemple:

- Quin és el nom del rellotge de Cort?
- Qui va escriure "*Mort de dama*"?
- Com s'anomenen els habitats de Capdepera?
- On es troba situat el restaurant *Cal Dimoni*?

Malauradament, hi va haver una pregunta que creà una mica de polèmica:
- *On varen morir Cabrit i Bassa?...*

Tots els municipis menys Maria respongueren que moriren al castell d'Alaró, mentre que els mariandos responguérem que moriren simplement a Alaró. Després de discutir si la resposta era bona o dolenta, el públic posar-se nerviós, els presentadors suar la gota freda i els jutges acabar una mica atabalats... decidiren donar-nos la resposta com a incorrecta.

Així, la classificació final va quedar de la següent manera:
- L'equip d'Alcúdia va resultar ser el guanyador de la 1a semifinal del certamen Mallorca Prix 2007 amb un total

de 355 punts.
- En segona posició sa Pobla, 340.
- En tercera posició Muro, 323.
- En quarta posició Maria de la Salut, 322.
- En cinquena posició Artà, 312.
- En sisena posició Santa Margalida, 248.

Al cap de tres dies, casualitat que va sortir una publicació de Cabrit i Bassa i contava que havien mort a la plaça del Lledoner d'Alaró. L'errada es va corregir i Maria de la Salut va passar en tercera posició. El desafortunat fou Muro que baixà al quart lloc.

Els participants que representàrem el poble de Maria de la Salut volem donar les gràcies a totes aquelles persones que des de les grades ens animaren en tot moment i no deixaren que les forces s'acabassin.

Possiblement, podreu veure vosaltres mateixos la gran gimcana i fer des de casa la vostra valoració, ja que es televisarà. El dia i l'hora encara s'ha de concretar. Esperam que passeu una estona tan agradable com la passàrem nosaltres i que les errades que férem els mariandos... no es tenguin en compte!!!

Francesca Maria Capó Gelabert

MALLORCA PRIX 2007 Jovent de Mallorca

Qui guanyarà a Mallorca?

29 municipis de Mallorca, **des del 10 de febrer fins al 24 de març**, disputaran la Gran Gimcana de **MALLORCA PRIX 2007**.

Una competició pensada per a grups de joves, en representació del seu poble o ciutat, competiran en proves físiques, escèniques i culturals a les 5 semifinals als pavellons de **Muro, Consell, Marratxí, Porreres i Petra.**

Mallorca ets tu

Consell de Mallorca

CARRERANY ESPORTIU

FUTBOL SALA ESCOLAR – INICIACIÓ
ES PLA I MIGJORN. P. B. DE MARIA

Després d'haver acabat la primera volta, l'equip de la categoria d'iniciació d'un total de 8 partits guanyats i només 2 de perduts.

Els resultats d'aquest mes són els següents:

P.B. Maria – C. Llucmajor	2 - 6
Montuïri - P.B. Maria	3 - 4
Espanya A - P.B Maria	0 – 2
P.B. Maria - Llucmajor C	Ajornat

PARTITS D'AQUEST MES:
JORNADA 14 10 – 03 – 07
Petra B – P.B. Maria
JORNADA 15 17 – 03- 07
P.B Maria – Porreres
JORNADA 16 24 – 03 – 07
Algaida – P.B.Maria

F. C. MARIA DE LA SALUT

Resultats d'aquest mes:

Peguera – F.C. Mª de la Salut	2 – 3
F.C. Mª de la Salut – AT. Santa Eugènia	4 – 3
A. Llubí - F.C. Mª de la Salut	2 – 1
F.C. Mª de la Salut – Es Raiguer	2 – 2

PARTITS D'AQUEST MES:
JORNADA 12 04 – 03 – 07
F.C. Mª de la Salut – Col. Sant Pere
JORNADA 13 11 – 03 – 07
P. Ramon Llull - F.C. Mª de la Salut
JORNADA 14 18 – 03 – 07
F.C. Mª de la Salut – Muro
JORNADA 15 01 – 04 – 07
Valldemossa At. - F.C. Mª de la Salut

FUTBOL SALA ESCOLAR - BENJAMINS
P. B. DE MARIA.

Resultats d'aquest mes de l'equip Benjamí de la P.B. de Maria:

La Salle Pont d'Inca – P.B. Maria	3 - 2
P.B. Maria – Col·legi Sant Antoni Abat	9 - 1
P.B. Maria – A. E. Manacor	2 – 7
Col·legi La Puríssima - P.B. Maria	3 - 3

PARTITS D'AQUEST MES:

JORN. 7	07 – 03:	P.B. Maria – Felanitx F.S. A
JORN. 8	14 – 03:	P.B. Maria – Alaró F.S.
JORN. 9	21 – 03:	Col·legi Montision - P.B. Maria
JORN. 10	28 – 03:	P.B. Maria – La Salle Pont D'Inca

TORNEIG DE PÀDEL Km. 0

Des del mes de novembre s'ha celebrat el 1r torneig de Pàdel organitzat pel KM 0 i l'Ajuntament.
Hi han participat unes 18 parelles i els guanyadors han estat la parella formada per Guillem Carbonell i Joan Gual.

Aquesta és la formació del FC Maria de la Salut

EXCURSIÓ A LA FINCA DE GALATZÓ

El passat dia 18 anàrema la finca de Galatzó, a Calvià. Malgrat el dia amenaçava ploure, férem l'excursió sense problemes. En la imatge visitant la tafona.

Després de visitar les cases, berenàrem en un lloc preparat per a l'ocasió, entre el bon humor i el compartiment del menjar.

Després del berenar ens empinàrem una miqueta per sobre els dos molins d'aigua. Al fons hi podeu veure les cases.

Aquesta és la imponent façana de les cases que estan en procés de rehabilitació, així com els seus envoltants.

EL DIA 18 DE MARÇ, SI DÉU HO VOL, PUJAREM AL TEIX

El puig del Teix (1062 m) és una de les muntanyes més emblemàtiques de Mallorca. El cim pertany al municipi de Deià, tot i que el massís està repartit entre els municipis de Deià, Valldemossa, Sóller i Bunyola. El nom de la muntanya prové de la conífera teix europeu (Taxus baccata), espècie que era freqüent a l'indret, de la qual encara en queden alguns exemplars.

L'ascensió al Teix és una de les excursions més típiques i espectaculars de Mallorca. Existeixen moltes rutes que condueixen al massís, però aquí es descriu el circuit que comença i acaba a Valldemossa, pujant pel pla del Pouet i baixant per la pista forestal del refugi de son Moragues.
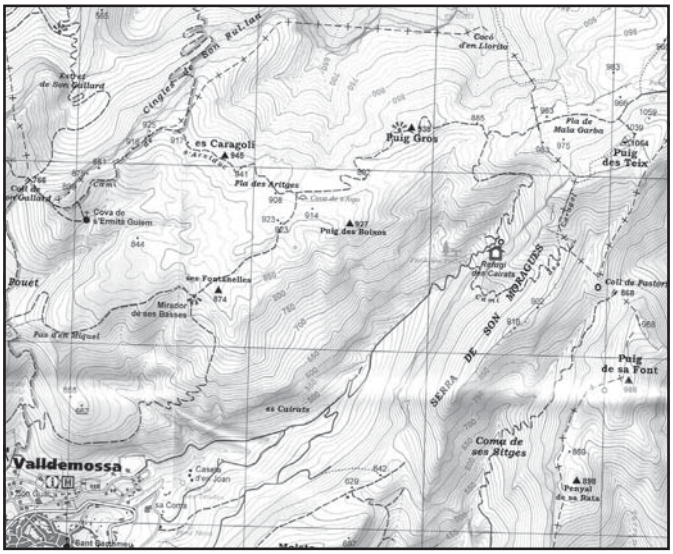
La partida la farem des de la plaça des Pou, dia 18 de març a les 8:30 hores. La dificultat és mitjana-alta. Convé du aigua, berenar i un millor dinar.